

Mind a kémiai szerkezet-felderítéssel és a különböző spektroszkópai módszerekkel foglalkozó szakemberek, mind a szerves kémia területén kutatómunkát végző vegyészek számára nélkülözhetetlen ismereteket összefoglaló kiváló és hiánypótló szakkönyv szerkesztésére vállalkozott Sohár Pál akadémikus, aki a könyv egyes fejezetei szerzőinek kiválasztásával már eleve biztosította a magas szakmai színvonalat és tartalmi erősséget, ami azt eredményezheti, hogy az új szakkönyv nem csak a könyv tematikájával egybeeső kutatási területekre specializálódott szakembereknek szól, hanem azoknak a kémikusok is, akik szerkezetkutatással foglalkoznak vagy a spektroszkópai módszereket eszközként alkalmazzák munkájuk során, de tankönyvként használhatják kémia szakos egyetemi hallgatók és doktoranduszok is.

A könyv ismerteti mindazon változásokat, módszertani, mérés-technikai és alkalmazási fejlesztéseket a spektroszkópia legkülönbözőbb területein, melyek az utóbbi két évtizedben végbementek a spektroszkópiák elméletében és gyakorlatában, mint önálló tudományterületeken, és egyrészt igen jelentősen gyarapították a metodikai eszköztárakat, másrészt korábban elképzelhetetlen mértékben tágították a szerves kémiai, biokémiai valamint gyógyszerkémiai kutatási problémák megoldásához általuk nyújtott lehetőségek körét.

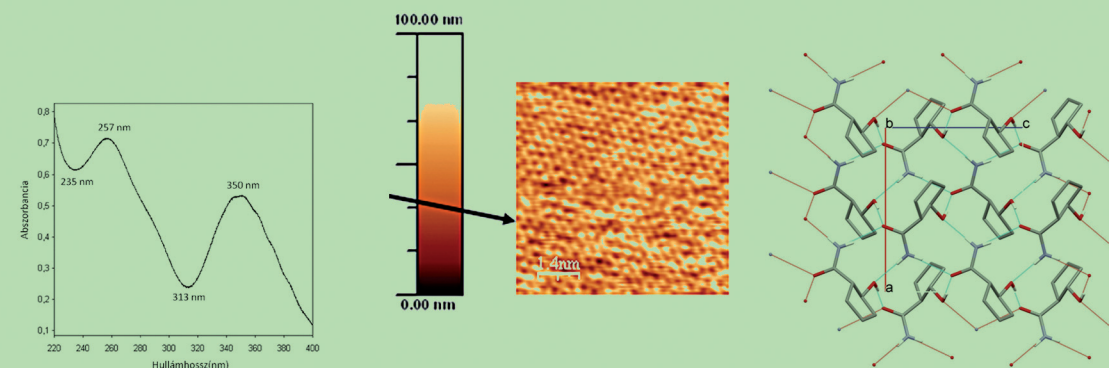
A könyv közel negyven éves korábbi magyar nyelvű szakkönyvek igencsak idősezerű kiegészítője, illetve felváltója, és teljes képet ad a gyógyszerkutatásban komplexen alkalmazott nagyműszeres módszerek nemzetközi szinten ma használatos metodikáiról, felhasználási lehetőségeiről.

Az elválasztás-technikai fejezet a legmodernebb módszereket ismerteti komplex elegyek összetevőinek szétválasztására. A termikus analízist ismertető fejezet bizonyítja, hogy még az ilyen „régis” módszerek is lehetnek bizonyos esetekben megkerülhetetlenek. A tömeg-spektrometriával foglalkozó fejezet jól összefoglalja ezen egyre fontosabb műszeres metodikában bekövetkezett változásokat. A röntgendiffrakcióról szóló fejezet alapvető ismereteket közvetít ezen szerkezetmeghatározási módszerről, a fehérjék, valamint a fehérjék és ligandummolekulák térszerkezetéről, egykristály esetén kölcsönhatásairól. Az atomabszorpciós spektrometria c. fejezet szintén jó összefoglalása egy már korábban is kiterjedten használt metodika megújulásának. Az UV-VIS spektroszkópai rész az elektron-spektroszkópia új módszereinek ismertetése mellett kitér minőségbiztosítási felhasználására is, mely különösen ipari szakemberek számára lehet igen hasznos. Az IR-fejezet a rezgési spektroszkópia általános alkalmazásai mellett ismerteti az infravörös spektroszkópia modern felhasználási lehetőségeit, mely fejezetet jól egészíti ki a NIR metodikákat ismertető rész. Végezetül az NMR spektroszkópiáról írott fejezet kimerítő alaposítással ismerteti az NMR spektroszkópia hallatlanul gazdag metodikai eszköztárát és a szerkezet-meghatározásban betöltött alapvető, s rohamosan bővülő szerepkörét.

Ezzel a könyvvel egy olyan szakkönyvet kap kezébe a kémikus kutatótársadalom, mely mind elméleti, mind gyakorlati szempontból alapvető új ismereteket nyújt olvasóinak, s elsősorban a hazai gyógyszeriparban tevékenykedő kutató és fejlesztő vegyészeknek.

Blaskó Gábor

A GYÓGYSZERKUTATÁS MŰSZERES MÓDSZEREI



A GYÓGYSZERKUTATÁS MŰSZERES MÓDSZEREI

SZERKESZTŐ: SOHÁR PÁL

